

Concert extraordinar la celebrarea celor 136 de ani de existență a Băncii Naționale a României

(Costin Popa – 6 mai 2016)

Governorul BNR și
sopra Mariana
Nicolesco,
în mijlocul performerilor

București, Sala de Marmură a Băncii Centrale. Un ambient în care au devenit tradiționale concertele realizate de marea soprană Mariana Nicolesco, în compania unor laureați ai Concursului Internațional de Canto „Hariclea Darclée”. În preajma Sărbătorilor Pascale, evenimentul a sărbătorit aniversarea înființării primei instituții bancare a țării și s-a desfășurat în prezența Guvernatorului Mugur Isărescu, a membrilor Consiliului de Administrație, a unui numeros și entuziast public.

Exprimându-și recunoștința față de organizatori, Mariana Nicolesco nota în programul de sală că Banca Națională a României îi este mereu alături în demersul constant dedicat frumuseții absolute a cântului, „expresie a permanenței ființei” , ca artă sacră ce definește „identitatea noastră fondată pe marile teme ale religiei căreia îi suntem închinători” .

După preambulul rostit de un oficial al băncii – laudatio adus distinsei soprane, însăși Mariana Nicolesco a subliniat „unirea noastră în idealul de a ne ridica la nivelul marilor tradiții, ca act de cultură salvator, (...) ca legătură în cea mai elevată formă cu Creatorul” .

Într-o obișnuită ipostază îndrumătoare și expresivă, renumita artistă s-a aflat permanent pe scenă nu numai pentru prezentarea inspirată a programului, dar și pentru a insufla performerilor acel spirit fără de care interpretarea vocală nu poate exista. Atingerile de mâini au transferat fluxul de emoție, fluidul ce leagă sufletele de artiști prin imaterial.

Sacru și profanul în marea muzică au fost conducturile serii. Voci tinere de certă valoare, cu perspective deja confirmate sau în curs de perfecționare și afirmare, au interpretat un bogat repertoriu, validând zicerea Mariane Nicolesco „cântul este o vocație” .

Patru cântece liturgice ortodoxe au deschis programul în interpretarea vocii dominante a tenorului Adrian Dumitru și a baritonului Alexandru Constantin, debutant în onoranta companie a seratei, în acompaniamentul pianistic al cunoscutului Alexandru Petrovici.

Paginile de inspirație religioasă au cuprins în continuare „Gloria Domine Deus” de Vivaldi (mezzosopra Florentina Soare, cu frumoase inflexiuni de glas), „Cujus animam” din „Stabat Mater” de Rossini (tenorul Ioan Hotea, specialistul supra-acutelor spectaculoase, aici cu un Re bemol de excepție), „Pie Jesu” din „Requiem-ul” de Andrew Lloyd Webber (minuat îngemănate, vocile mezzosopranei Oana Andra și sopranei Silvia Micu), „Agnus Dei” din „Missa Coronationis” de Mozart (cu devoțiune interpretată de soprana Irina Băianț), „Agnus Dei” de Bizet (Adrian Dumitru cu omogenitate timbrală), „Quae moerebat et dolebat” din „Stabat Mater” de Pergolesi (Florentina Soare, implicată în sacralitate), „Inflammatum” din „Stabat Mater” de Rossini

(temerară incursiune pentru Irina Băianț, abordată cu profesionalism), „Laudamus Te” din „Missa în do minor” de Mozart și „Ave Maria” de Mascagni (Oana Andra, campioană a virtuozităților, respectiv extrem dedicată scriiturilor de extracție sfântă), „Ingemisco” din „Messa da Requiem” de Verdi (sobru interpretat de Adrian Dumitru). Toți interpreții au cântat la final „Ave Maria” de Schubert și „Alleluia” de Mozart.

Secvențele dedicate operei au rezervat întâlnirea cu pagini renumite, alese în mare varietate stilistică.

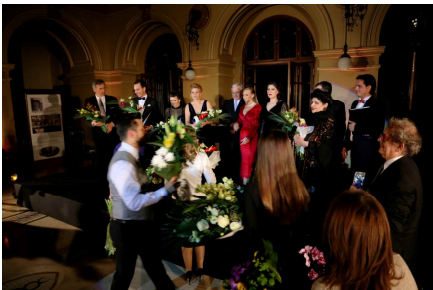
Alexandru Constantin a dovedit în scena morții lui Posa „O Carlo, ascolta” , în duetul „Dio che nell’alma infondere” , alături de Adrian Dumitru (Verdi – „Don Carlos”) și în aria „O sainte médaille” (Gounod – „Faust”) că posedă un remarcabil potențial liric, susținut de o timbralitate plăcută și frumoasă linie de cânt, pe un registru vocal complet, în care sporirea expresivității îl va duce cât de curând către performanță.

Aria Dejanirei „Begone, my fears” din „Hercules” de Haendel i-a prilejuit Oanei Andra înfățișarea unor strălucitoare agilități.

Silvia Micu și Ioan Hotea au impresionat pasional (impulsionați și de Mariana Nicolesco) în duetele „Signor nè principe” (Verdi – „Rigoletto”) și „O soave fanciulla” (Puccini – „Boema”). Pentru Ioan Hotea, aria „A te o cara” (Bellini – „Puritanii”) a fost un nou teritoriu pentru expunerea acutelor (ca și duetele), dar și a sensibilității tălmăcirii, în timp ce Silvia Micu a rostit recitativul și aria „Dove sono i bei momenti” (Mozart – „Nunta lui Figaro”) cu expozeuri încărcate de sensuri și intenții potrivite.

Florentina Soare a înțeles impulsurile ariei „Stride la vampa” (Verdi – „Trubadurul”), o pagină la care s-a încumetat cu știință, ca și Irina Băianț, ce s-a integrat cu glasul ei lejer în lirismul al ariei „Tu che di gel sei cinta” (Puccini – „Turandot”).

Exemplar a fost Adrian Dumitru în Improvviso din „Andrea Chénier” de Giordano, secvență restituită în spiritul partiturii, cu frazare de bun gust susținută prin respirații lungi, cu accente spinte, fluiditate pe ambitus și dezvoltări ample, răscolitoare în registrul acut. Tânărului tenor i se deschid orizonturi uriașe. Ca și în alte cazuri, prudența trebuie să-i guverneze incursiunile artistice ulterioare.

Am regăsit în cântul tinerilor minuțioasa pregătire, cel puțin pentru acest concert, pe care Mariana Nicolesco o rezervă tuturor celor pe care îi prezintă publicului.

Întrucât însuși Guvernatorul Mugur Isărescu îi subliniase distinsei soprane că anul de înființare a Băncii Naționale a României, 1880, coincide cu cel al compunerii și publicării celebrului vals „Valurile Dunării” de Iosif Ivanovici, tinerii acompaniați de Alexandru Petrovici l-au interpretat în cor.

La final, aplauze, valuri de flori și felicitări adresate pe scenă de personalitățile prezente.